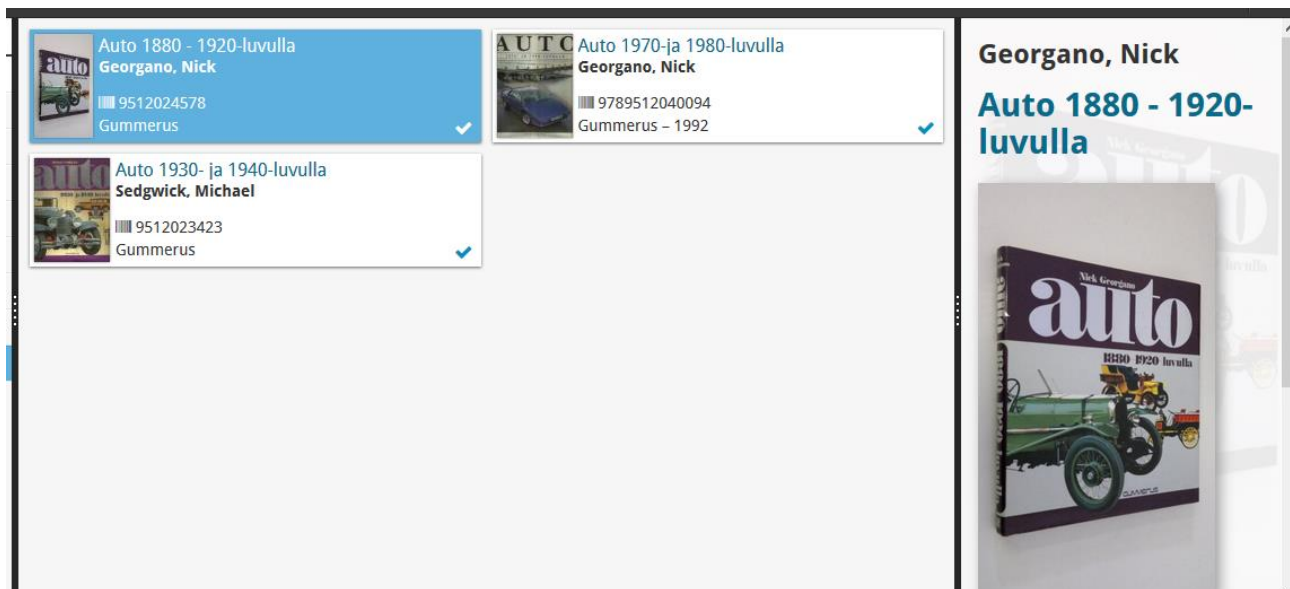

Viiksi-Hoppa

2019-1

Pääkirjoitus: Chrysler

Chrysler ei mennyt katsastuksesta läpi. Ostin toisen Chrysler Neonin: vuosimalli 1997, ajettu 280 000 km. Edellinen omistaja oli maalannut sen itse mustaksi. Ei ole mikään kedon kaunein kukka, mutta kulkee. Ei ole kuskin penkin korkeussäätöä, eikä ABS:ää eikä muita sähköherkkuja. Peilit säätävät sähköllä ja takalasissa on lämmitys. Ilmastointia ei ole. Keskuslukitus elää joskus omaa elämäänsä, talvella kun käynnistin moottorin ja menin raaputtamaan jäätä ikkunoista, auto päätti lukita ovet. Kuskin puolen ikkuna aukeaa vain puoliväliin, ehkä pitäisi avata oven sisäverhoilu ja öljytä mekanismi kunnolla. Edellinen omistaja oli korvannut ajovalojen H4-polttimot LEDeillä, valoteho on parempi, mutta saa nähdä mitä katsastusmies sanoo. Automaattivaihteiston pakki menee kylmänä huonosti päälle, samoin kolmonen, ehkä ne voisi korjata pantoja kiristämällä. Yritin myydä vanhaa Chrysleria, mutta kukaan ei halunnut ostaa sitä, ei kelvannut edes Afrikkaan. Romu-Keinonen haki sen sentään ilmaiseksi.

Testi: Park-Lite

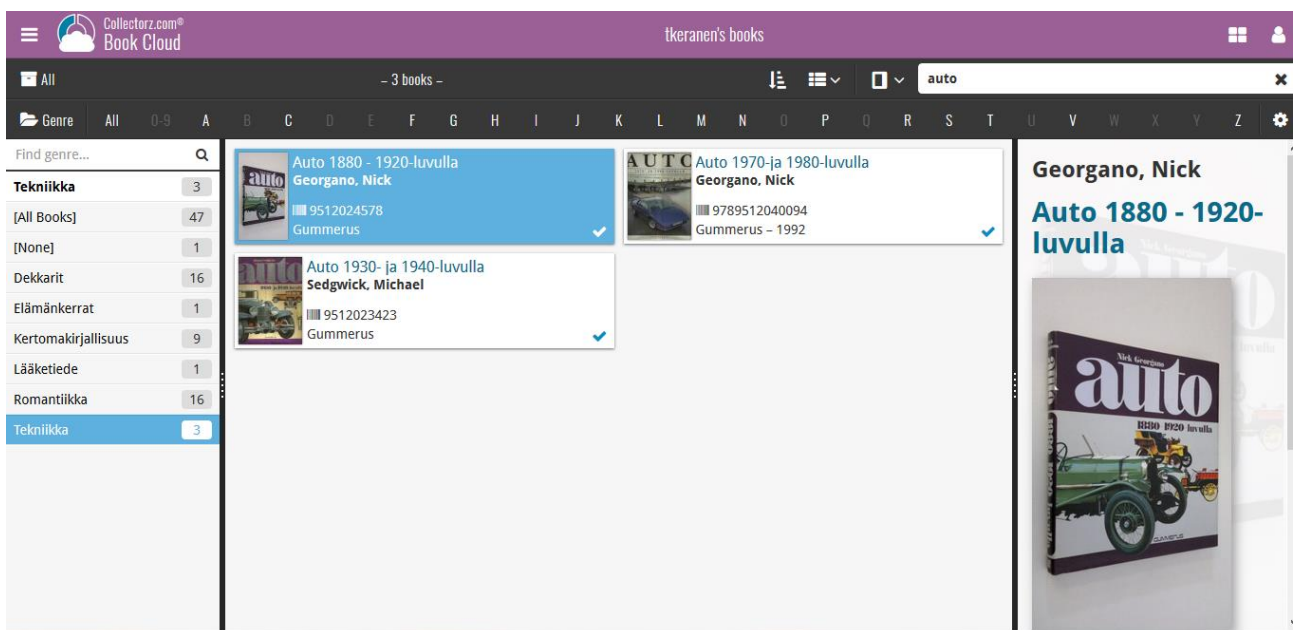
Unohdin laittaa pysäköintikiekon ja sakkohan siitä tuli. Ostin Park Lite -pysäköintikiekon. Park Lite on elektroninen pysäköintikiekko. G-voima- ja liiketunnistin havaitsee, kun ajoneuvon liike lakkaa ja 20 sekunnin kuluttua laite muuttaa oikean saapumisajan seuraavan puolen tunnin. Sen pitäisi toimia välillä -40..+75 °C

Nykyisten määräysten mukaan tarvitaan pysäköintikiekko tai laite, pelkkä lappu ei siis riitä.

Koeajossa Book Connect

Kirjaston tietokannassa on nyt 3500 kirjaa: romantiikkaa yli 900, dekkareita yli 800, sotakirjoja noin 100, elämäkertoja yli 250. Lisäksi on runokirjoja, hengellisiä kirjoja, elämäntaitoa, ja pieni määrä tietokirjoja. Olen lisännyt kaikkiin bibliografisiin tietueisiin kansikuvan ja lähes kaikkiin lyhyen kuvauksen. Kuvaus (plot) indeksoituu ja on siis etsittävässä. Book Connect toimii selaimen kautta, mitään asennuksia ei tarvita. Näytössä voidaan valita kansinäyttö (*cover view*), korttinäyttö (*card view*) tai pelkkä nimeke, tekijä ja isbn (*list view*). *Card view* on suosikkini. Ohjelmassa toimii myös lainaus, mutta se ei osaa tehdä karhukirjeitä. Hankintaosio on aika suppea. Sarjajulkaisuille ei ole varsinaista saapumisvalvontaa, lehtien numerot voi merkitä *sub title* -kenttään. Suosittelen Book Connect -ohjelmaa pienille kirjastoille ja kotikäyttöön

Kirj. Tauno Haudantakanen

Maahanmuuton siunaus ja kiros?

Uutta väkeä tunkee Suomeen ja täällä pohjolan perukoilla tarjotaan vieraanvaraisuutta niin tarvitseville kuin kaiken maailman onnen onkijoillekin. Onhan meitä vuosituhansia opetettu alistumaan kirkonmiesten ja valloittajien tahtoon. Onpa tulijoita ryhdytty monien harhaisissa mielissä pitämään jopa toivottuina vieraina tai eurooppalaisen inhimillisyyden osoituksena. Tauno nimittää sitä perseennuolemiseksi. Eipä saa edes julkisesti kertoa näiden uusien asukkien rötöstelyistä tai arvostella heidän tapojaan. Suomalaisia sen sijaan on ihan luonnollista moittia juroiksi juopoiksi, jotka ovat kaikkea uutta ja muutosta vastaan!

Usein maahanmuuttoa perustellaan ja ymmärretään työvoiman tarpeella. Hieman outo on tuokin peruste Taunon mielestä, kun suomalaisia osaavia ja innokkaita työntekijöitä on satoja tuhansia vailla työtä. Mutta minkä teet, kun ilmeisesti työnantajat ovat keksineet kätevän keinon saada halpaa yhteiskunnan tukemaa työvoimaa ja näin oivan mahdollisuuden laskea alan palkkatasoa. Alenevien kulujen lisäksi, työnantajien ylle poliittinen eliitti rakentaa ymmärtäväisen ja humanin yrityksen leimaa, suoranaisten kansainvälistymisen sankarin viittaa. Hyvä siinä on samalla yli 50-vuotiaita suomalaismiehiä laiskoiksi samalla haukkua.

Röyhkeyden huippuna voisın nimetä yliopistot jotka yrittävät (tosin heikolla menestyksellä) nostaa arvoaan lisäämällä ulkomaalaisten opiskelijoiden ja henkilökunnan määrää, kokeneiden suomalaisten kustannuksella. Tuoreimpana hölmöytenä mainittakoon Ähtärissä asustelevat kaksi kiinalaispandaa, joiden elättämiseksi eläintarhassa pidettiin jo ensimmäiset YT-neuvottelut ja neljä suomalaista ammattimiestä sai lähteä.

Eipä ole ihme, että suomalaisten yritysten elinkaari lyhenee lyhenemistään, eikä syytä enää tarvitse etsiä verottajasta ja

jatkajien puutteesta syyttää, vaan monien olisi korkea aika itse katsoa peiliin ja ryhdistäytyä ennen Tuomiopäivää.

Kirj. Tauno Haudantakanen

Miksi rakennukset homehtuvat ja asukkaat sairastelevat nykyään?

Siinäpä on pohtimisen arvoinen kysymys. Tauno tuumiikin, että aikaan entiseen tuokin asia oli paljon paremmin. Tällainen väite leimataan yleensä vain Taunon katkeraksi ikävoinniksi oman kultaisen nuoruutensa perään. On totta, että ikää on tullut ja usko unelmiin on rapistunut miltei olemattomiin. Mutta kaikki epäilyt ei taida sittenkään olla vain Esson baarin kanta-asiakkaiden jorinaa?

Vielä reilut 50-vuotta sitten osaavat ja ahkerat suomalaiset rakensivat itse asumuksensa mieleisikseen sopiviin paikkoihin. Ei niiden suunnittelussa tarvittu arkkitehteja, kunnan rakennustarkastajien valvontaa eikä edes koulutettuja rakennusalan ammattilaisia tuntitöihin. Tupa tehtiin, oltiin onnellisia ja elettiin siinä terveinä elämän loppuun saakka.

Nykypäivänä talot suunnittelee arkkitehti, virastobyrokraatit hyväksyvät ja päättävät sopivat paikat sekä määräävät oikeat kelvolliset energiatehokkaat (onpa typerä sanahirviö?!) materiaalit. Rakentajilla ja rakentajien valvojilla pitää olla koulutus asianmukaisine sertifikaatteineen. Luulisi näillä avuin syntyvän, vaikka ihan Eedenin paratiisia täydentäviä lukaaleja. Mutta eipä kuitenkaan tule. Homeista, hajuista ja kaiken maailman

sisäilmaongelmista on tullut suorastaan muodikas, uusi kansantautiepidemia.

Tauno onkin pohdiskellut, mikä oikein on mennyt pieleen. On tässä huomattu useimpien ihmisten kadottaneen maalaisjärkensä ja käytännön osaamisen. Nykyään rakentajat ovat kuitenkin kouluja käyneitä ihan korkeakoulutettuja ammattilaisia, nykyään ihan yliopistoissa opiskelleita, suunnitelleet arkkitehditkin huippuja Alvar Aallon uran jatkajia. Miten tämä sakki voisi jotain sekundaa saada aikaiseksi?!

Mietittyäni Pieksämäen Esson kantapöydässä asiaa; ennen olivat talot taloja, ja taloissa oli katto, josta vedet ja lumet liukuivat maahan, ja vieläpä hieman seinää etäämmälle. Olipa talojen pohjatkin kivijalkojen päällä hieman märän maan yllä. Rappusia noustiin taloon. Eipä ollut silloin vielä kukaan esteettömyydestä marisemassa. Joka tapauksessa rakennukset olivat korkeammalla eivätkä lionneet maan pinnassa kuten nykyään. Kivijalan alla ilma vaihtui ja kuivasi rakennusta. Energiakulutustakaan ei tarvinnut alati seurata.

Olikohan Alvarilla tarkoituksena kapinoida olevaa ja luoda sille uutta erilaista, vailla järjen häivää. Piti saada tasakatto, uusia Pohjolan oloihin kestävämpiä materiaaleja, matalat sisäkatot, suuret ikkunat, jotka talven kylmyyttä sisään hohkasivat jne. Uudistukset päätettiin hienoiksi ja ihan palkittiin. Siksi nuorempi arkkitehtipolvi alkoikin pontevasti mukailla uusia talomalleja kehuuttuun formaattiin. Kun vielä 1970-luvun öljykriisi loi pohjaa talojenkin energiaongelmien tausta paljastua. Näihin aikoihin ihmisiä alettiinkin kaupungistuttaa voimakkaasti; suomalaisen onnellisen maaseudun tuhoaminen oli alkanut.

Kaupunkeihin tarvittiin siis nopeasti asuntoja.

Neuvostoliittolaisista lähiöistä saatiin mallia laatikkomaisten elementtikerrostalojen rakentamiseksi tiiviiksi ryppäiksi, joita lähiöiksi kutsutaan.

Edulliset tekniset materiaalit alkoivat kehittyä nopeasti. Neuvostoliitosta ja DDR:stä tuli uusia tuotteita. Hyväksi eristeeksi havaitun asbestinkin käyttö oli huipussaan 1960-70 luvuilla. Käyttöön tulivat mm. lastulevyt vapauttamaan formaliinia huoneistoihin, muovimatot, noiden päästöt ja liimat ovat nykyisin epäiltyinä sisäilmaongelmistamme. Etenkin märkätilojen vesieristykset muodostuivat todellisiksi nykypäivän kotien Pandoran lippaiksi. Kun sitten lisäksi vielä asunnot tiivisteltiin niin, ettei lämmin ilma karkaisi, saivatkin bakteerit, itiöt ja muut epäpuhtaudet ideaaliset kasvuolot lisääntyä teknokemian teollisuuden tuottamien höyryjen seassa.

Hämmästyttävintä on, että kaiken maailman professorit ja dosentit eivät halua tai osaa esittää ilmenneihin ongelmiin korjaavia ehdotuksia. Vai onko kenties tarkoituksena säilytellä omaa ja edeltäjien arvostusta, jonka perustukset jo rapisevat. Vallitsevat rakennusmääräyksetkin pakottavat yhä uudelleen rakentajat näiden tunnettujen ongelmien uusimiseen. Ehkä korjausrakentajien työllistäminen onkin tärkeämpää kuin tavallisten ihmisten terve elämä!

Esson baarissa

Esson baarissa esitetään rohkeita hypoteeseja ja tehdään kierkegaardilaisia uskonhyppyjä yli mustien rasvamonttujen. Paradigmat vaihtuvat kuin Thomas Kuhnilla.

Arska sanoi jos ei auto mene katsastuksessa läpi liian suurien hiilimonoksidi- tai hiilivetypäästöjen takana, kannattaa käydä ajamassa moottoritiellä kolmosvaihteella katalysaattori punaiseksi, kaataa masinoolia tankkiin tai tankata 85e:tä puoli tankkia. Ei kannata vaihtaa halpaan tarvikekatalysaattoriin, koska niiden laatu on heikko.

Ennen oli tapana antaa koneelle kierroksia ennen sammuttamista, jotta lähtisi helpommin käyntiin. Ehkä 2-tahtimopoilla tuollainen sammuttaminen voisi taata että käynnistyksen yhteydessä on ainakin voitelua, jotkut sammuttivat koneen ryyppy päällä, mutta jos sytytystulppa kastui, oli vaikea polkea mopoa käyntiin

Kalle on miettinyt hybridiautoja: akuista tulee pari-kolmesataa kilogrammaa lisäpainoa. Esimerkiksi omakotitalossa asuva jos haluaa latauspisteen pihallensa, se maksaa pari tuhatta euroa. Lataus huoltoasemilla kestää kauan, kohta nähdään latausraivo kun täyssähköauton omistaja tulee lataamaan kun hybridiautoa ladataan tuntikausia.

Jaska, joka oli ollut nuorena Ruotsin Göteborgissa muttereita sorvaamassa, kertoi että 20 vuotta sitten Ruotsissa puhuttiin että Saab 93:n jarrut saattoivat pettää suolatuilla teillä. Tällöistä ei

kuitenkaan tullut esille Suomessa. Jaska arveli että Suomessa ei ollut käytössä kovia Eurooppa-jarruapaloja, jotka oli suunnitellut nopeaan huristeluun autobaanoilla, ei kylmään Sohjolaan.

Ruotsissa ehkä käytettiin nestemäistä tiesuolaan, mitä se sitten olikaan, ehkä natriumkloridia tai kaliumkloridia veteen liuotettuna tai muurahaishapon suolaa.

Reiska mietti sopiiko uusi DOT 5 jarruneste vanhoihin autoihin, kestääkö kumit tai onko vaikeampi ilmata.

Hanski mietti jos MIGillä antaisiin väsähtäneen akkuun käynnistysvirtaa, jännite ainakin riittää ja virtaa on muutama sata ampeeria. Hän arveli edelleen, että jos hitsatessa ei pelkästään irrottaisi akun maakaapelia vaan irrotetut plus- ja miinuskaapeli yhdistettäisiin toisiinsa, jolloin indusoituneet jännitteet purkautuisivat maihin. Laturin lähellä hitsatessa voisi käämityksiin indusoitua suuria jännitteitä, jotka diodisilta tasasuuntaa ja sitten voi jokin paikka hajota.

Lancasterin yliopistossa on tutkittu autoon sopivaa uudenlaista vetytankkia. Tankissa olisi Kubas mangaanihydridi 1 -metallijauhetta, joka sitoo paljon vetyä. Reaktio sitoisi vain vähän lämpöä, eikä jäähtytystä tarvittaisi niin paljoa. Vetyä saataisiin tankattua enemmän kuin perinteisissä malleissa. Vety poltettaisiin polttokennossa. Autotehtaista Toyota ja Hyundai aikovat panostaa miljardeja vetyteknologiaan.

Pena on lukenut internetin sotahistoriallisia keskustelupalstoja ja on nyt sotahistorian asiantuntija. Hän kertoo: Toisen maailmansodan aikana saksalaisilla oli enemmän hevosvetoisia kuin moottoriajoneuvoja itärintamalla. Amerikkalaiset toimittivat Neuvostoliitolle Lendlease-apuna

kuorma-autoja ja jeepejä, mutta suomalaiset eivät saaneet sotasaaliksii montaakaan jeeppiä. Entä Yhdysvalloista ostetut lentokoneet Brewsterit. Ne tulivat ilman mittaristoa ja aseita, ne kasattiin Ruotsissa. Varaosia oli vaikea saada, mutta onneksi varaosia osattiin tehdä Suomessa. Brewstereilla saavutettiin erinomaisesti ilmavoittoja taistelllessa ryssiä vastaan, 10 yhtä ruusteria kohti. Ja jos ruusterilla joutui tekemään pakkolaskun, lentäjä irrotti maassa mittariston ja otti sen mukaansa.

Adolf Hitler saapui Suomeen marsalkka Mannerheimin 75-syntymäpäiville. Lentokone oli nelimoottorinen Focke-Wulf Fw 200 Condor. Laskeutuessa vasemman laskutelineen jarruhihna jumitti ja alkoi savuta. Lahjaksi Marski sai Steyr 1500 -maastoautoa ja Aatun muotokuvan. Muotokuvaa ei laitettu esille. Juhla-aterialla muut söivät lohta ja hanhea, mutta vegaani ja absolutisti Hitler parsakeittoa ja vihannesvanukasta. Muut polttivat tupakkia Aatun kiusaksi. Ilmeisesti Aatu veti kaikenlaisia piristäviä ja rauhoittavia pillereitä. Hitler koitti selitellä Molotov-Ribbentrop -sopimusta jolla Saksa ja Neuvostoliitto sopivat Suomen jäävän Neuvostoliitolle. Mannerheim kävi myöhemmin vastavierailulla Saksassa, ja vei lahjaksi Suomi-konepistoolin.

Timbe oli nähnyt Puolan kilvissä olleen rekan, joka oli hienosti maalattu. Rekan nokalla oli jonkinlainen karjapuskuri.

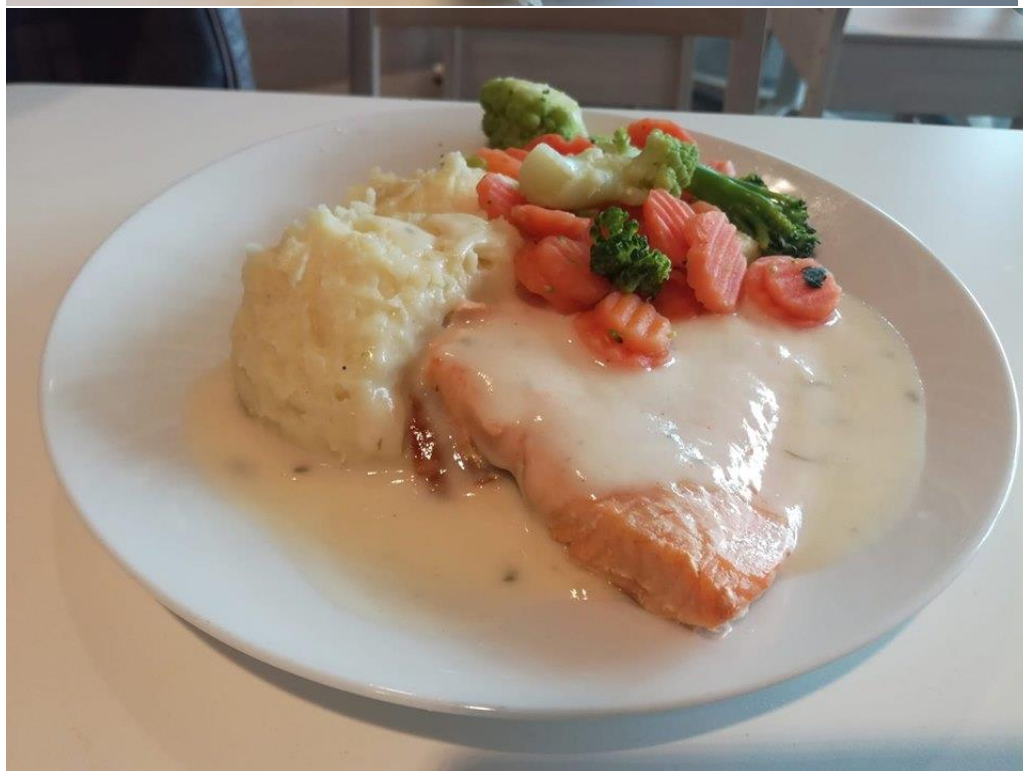
Ruokaa ja juomaa

Kävimme syömässä Helsingin Fredrikinkadun Tamarin-ravintolassa. Minä söin Massaman Käng ja puoliso Tom Yum kung. (katkarapuja). Hyvää.

Kävimme Ikeassa syömässä. Hyvää perusruokaa edullisesti:

Söimme myös buffetin. Hyvää.

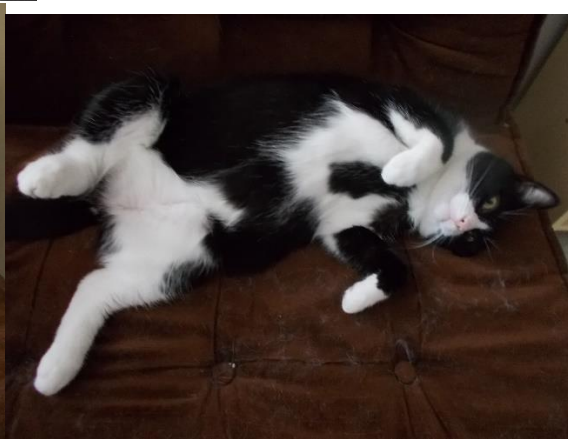
Käytiin syömässä Hakunilan uudessa ravintolassa (New Hua Du). Ei ollut kovin hyvää. Sushi oli OK. Friteerattu kana ja rapu olivat hieman vanhoja. Emme mene uudestaan.

Kissajuttua

Nyt on kaksi kissaa, sisarukset tyttö ja poikakissa. He tulivat Läyliäisistä. Poikakissa on leikattu, tyttökissa ei. Tyttökissa on paljon pienempi. Poikakissa on mustavalkoinen Latz-kissa (Tuxedo cat, sanotaan Jenkeissä) ja tyttökissa kilppari (valkoinen massu, tiikeriraitaa pään päällä, oranssi häntä)

Kysyttäessä kuka on pureskellut teippiharjaa, Artturi Sakari ei sanonut mitään

Tilasin Ebay:stä Kiinasta kissanharjaushansikkaan. Maksoi 0.99 USD, ilmaiset postikulut. Ei kovin hyvä, Furminator on parempi

Viiksi-Hoppa apinalaatikko

Päätoimittaja Timo Keränen email timojukkakeranen@gmail.com

Toimittaja Tauno Haudantakanen tauno.haudantakanen@gmail.com

Viiksi-Hoppa kannattaa Karjalan kannaksen, Laatokan Karjalan, Sallan-Kuusamon alueen, Petsamon ja Suomenlahden ulappasaarien palauttamista oikealle omistajalle.